

2020 m. lapkričio 6 d. Europos Komisijos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2020 m. rugsėjo 23 d. Bendrojo Teismo (aštuntoji išplėstinė kolegija) priimto sprendimo byloje T-411/17, *Landesbank Baden-Württemberg* / *Bendra pertvarkymo valdyba*

(Byla C-584/20 P)

(2020/C 423/47)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Apeliantė: Europos Komisija, atstovaujama D. Triantafyllou, A. Nijenhuis, A. Steiblytės ir V. Di Bucci

Kitos proceso šalys: *Landesbank Baden-Württemberg*, *Bendra pertvarkymo valdyba*

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti Bendrojo Teismo sprendimą;
- įpareigoti kitas proceso šalis padengti bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantė teigia, kad skundžiamas sprendimas, kuriuo Bendrasis Teismas panaikino 2017 m. balandžio 11 d. vykdomosios sudėties Bendros pertvarkymo valdybos (BPV) priimtą sprendimą dėl *ex ante* įnašų į Bendrą pertvarkymo fondą už 2017 m. (SRB/ES/SRF/2017/05), kiek jis susijęs su *Landesbank Baden-Württemberg* (skundžiamas sprendimas), turi būti panaikintas dėl šių priežasčių:

Pirma, skundžiamo sprendimo priedo kvalifikavimas yra klaidingas, nes Bendrasis Teismas nusprendė, kad priedas „nėra neatsiejamai susijęs“ su skundžiamu sprendimu. Tai, anot apeliantės, lemia faktinių aplinkybių iškraipymą. Be to, apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė šalių teisę būti išklausytoms ir Bendros pertvarkymo valdybos teises į gynybą. Ji teigia, kad skundžiamo sprendimo priedas yra sudedamoji sprendimo dalis. Visi priedai kartu su sprendimo tekstu buvo pateikti elektroniniu būdu BPV valdybai ir buvo jos patvirtinti. Lydraštyje, susijusiame su ranka pasirašytu sprendimu, minėtas priedas nurodytas tuo pačiu kodu. Be to, apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas į tai neatsižvelgė ir nesuteikė Bendrai pertvarkymo valdybai galimybės įrodyti, kad abu dokumentai susiję, nepaisant to, kad jie susiję su teisės spragomis, kurias Bendrasis Teismas iškėlė savo iniciatyva.

Antra, Bendrasis Teismas neteisėtai ir nenurodydamas motyvų pripažino pirmojoje instancijoje pateiktą Deleguotojo reglamento⁽¹⁾ neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą priimtinu. Apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, kad tariamas deleguotojo reglamento neteisėtumas kyla iš Reglamento (ES) Nr. 806/2014⁽²⁾ ir Direktyvos 2014/59⁽³⁾. Kadangi šių dviejų teisės aktų teisėtumas nebuvo ginčijamas, Bendrasis Teismas neturėjo nagrinėti deleguotojo reglamento, kuris grindžiamas minėtais dviem aukštesnės galios teisės aktais, pažeidimo. Apeliantės teigimu, Bendrasis Teismas taip pat nepaaiškino, kokia apimtimi nustatytas deleguotojo reglamento neteisėtumas grindžiamas aukštesnės galios teise.

Trečia, Bendrasis Teismas klaidingai aiškino Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalį ir 70 straipsnio 2 dalį, kiek tai susiję su tiksliniu lygiu ir baziniu metiniu įnašu. Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad tikslinis lygis ir bazinis metinis įnašas gali būti viršyti arba nesiekti nustatytų ribų. Vis dėlto apeliantė teigia, kad taip darydamas jis neatsižvelgia į tai, kad agentūra, kai antai Bendra pertvarkymo valdyba, neturi įgaliojimų nustatyti tokius dydžius. Nustatytas referencinis dydis neišvengiamai lemia proporcingą visiems asmenims, kurie moka įnašus, tenkančios naštos paskirstymą.

Ketvirta, Bendrasis Teismas neteisėtai laikė deleguotąjį reglamentą, konkrečiai jo 4–7 ir 9 straipsnius, taip pat jo I priedą, kaip „tarpusavyje priklausančius“, ir neteisėtai siejo įnašų koregavimą su rizikos profiliu. Be to, apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas savo argumentą dėl įnašų „tarpusavio priklausomybės“ grindžia įnašus turinčių mokėti įstaigų individualių įnašų pritaikymu prie rizikos profilio. Vis dėlto, apeliantės nuomone, toks pritaikymas yra atskirų įstaigų palyginimo su jų konkurentais pasekmė, o tai negali būti painiojama su „tarpusavio priklausomybe“.

Penkta, apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas pernelyg plačiai aiškino Europos Komisijos pareigą pateikti motyvus remiantis SESV 296 straipsniu. Bendrai kritikuodamas kartu taikomas deleguotojo reglamento nuostatas, Bendrasis Teismas įnašų apskaičiavimo metodą laikė neskaidriu, nepaisant to, kad šis metodas buvo grindžiamas konkuruojančių įstaigų konfidencialia informacija. Vis dėlto, apeliantės teigimu, pakanka, kad taikytas metodas, jo tikslas ir apimtis yra paaiškinti atitinkamame sprendime ir įnašus turintys mokėti asmenys gali jį nustatyti iš atitinkamų su jais susijusių duomenų. Be to, ji teigia, kad įvairių konkurentų duomenys šiuo klausimu nėra reikšmingi. Remiantis jurisprudencija yra keletas pavyzdžių, kai konkuruojančių asmenų konfidenciali informacija buvo saugoma nepanaikinus susijusių reglamentų. Galiausiai Bendrasis Teismas netaikė savo procedūros taisyklių, susijusių su galimybe susipažinti su konfidencialia informacija.

- (¹) 2014 m. spalio 21 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2015/63, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/59/ES nuostatos dėl *ex ante* įnašų, skirtų pertvarkymo finansavimo struktūroms (OL L 11, 2015, p. 44).
- (²) 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 225, 2014, p. 1).
- (³) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014, p. 190).

**2020 m. spalio 5 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartis byloje (*Verwaltungsgericht Köln*
(Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Interseroh Dienstleistungs GmbH / Land
Nordrhein-Westfalen***

(Byla C-353/19) (¹)

(2020/C 423/48)

Proceso kalba: vokiečių

Teisingumo Teismo pirmininkas nutartimi nurodė išbraukti bylą iš registro.

(¹) OL C 255, 2019 7 29.